

hvis det er i denne del af huset, at beslutningerne træffes, så vil det selvfølgelig også få konsekvenser for de to mindre udhuse, der er i dette fælleshus. Det burde jo være soleklart, og det er denne sag, vi ønsker at få belyst, og som vi ikke føler er belyst godt nok.

Hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist og andre har nævnt de mange spørgsmål, der står ubesvarede hen. Dem skal jeg vende tilbage til i bemærkninger videre i sagen.

Det er et meget beskedent ønske, vi har, og det er svært for ikke at sige umuligt at se, hvad argumenterne mod at foretage en uafhængig undersøgelse egentlig er. Jeg vil nødig stå i den situation at skulle kunne bruge dette politisk og sige: Jamen der er noget, man ikke vil have belyst. Man er bange for, at der er noget, der kommer frem. Man vil gerne feje noget ind under gulvtæppet.

Det er meget nemt at stå med den argumentation, når vi i Færøerne og Grønland føler, at det, der er ved at ske, er, at Færøerne og Grønland kan komme ind i EU gennem bagdøren. Jeg synes, det er en underlig beslutning, hvis man vil udsætte sig for den kritik, at der er noget, man forsøger at skjøtte hen over.

Nu skal jeg ikke gøre så meget ud af det her, men det virker, som om man er i en slags fornægtelsesfase over EU-udviklingen, når det gælder forholdet Danmark-Færøerne-Grønland. Man prøver at fornægte problemerne. Jeg vil da håbe, man kommer ind i en virkelighedsfase, hvor man ser problemerne i øjnene og tager fat i dem og behandler dem åbent i en åben debat og med al den saglige grundighed, som behøves.

Kl. 18.25

Så jeg vil stædigt opfordre til, at man vedtager dette forslag, vi har stillet, og så kan man, som hr. Holger K. Nielsen nævnte, finde ud af, hvordan man foretager undersøgelsen. Det ville være det bedste for Færøernes demokrati, for det grønlandske demokrati, og det ville også være en vigtig brik i det danske demokrati.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil takke for den afsluttende tale og betro hr. Høgni Hoydal, at dette med fortrængningen, fornægtelsen af problemerne, hvor man først handler og så finder ud af bagefter, hvad man skulle have gjort, er noget, vi er ganske vant til i EU-spørgsmål.

Når jeg rejser mig, er det egentlig, fordi jeg vil gøre lidt afbigt og bede om hr. Høgni Hoydals vurdering af det.

Da fru Marianne Jelved sagde, at der ikke findes uafhængige politiske analyser – det var i sig selv interessant – lod jeg mig trække med af fru Marianne Jelved. Det viste sig så, at ingen af os faktisk ordentligt havde læst, hvad der stod i vedtagelsesteksten. Der stod nemlig ikke noget om en uafhængig politisk analyse. Men der stod noget om en uafhængig analyse af, hvilke politiske og økonomiske konsekvenser osv., og det er jo noget ganske andet. Jeg vil gerne have hr. Høgni Hoydals bekræftelse af, at jeg nu har forstået vedtagelsens tekst rigtigt.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg kan bekræfte for hr. Jesper Langballe, at det selvfølgelig er en uafhængig analyse af de politiske og økonomiske konsekvenser, som vi ønsker. Og der må jeg tilslutte mig det, som hr. Holger K. Nielsen sagde, at man jo har lavet metervis af det. Hr. Kuupik Kleist har jo bare på sit bord samlet en lille del af det, der er skrevet i forbindelse med Danmarks tilslutning til EU-traktaten.

Så vil jeg gerne føje den bemærkning til, som vi har været inde på her, at det jo ikke er rigtigt, at man bare kan sige, at det her burde man gøre i Færøerne og på Grønland. Det er rigtigt, at vi også i Færøerne og på Grønland har fornægtet udviklingen og har været alt for sene til at tage debatten op, det skal jeg vedgå. Men det er altså Danmark, der foretager disse skridt; det er Danmark, der sidder i toget, kan man sige, og hidtil har vi kunnet hægte os på som de bageste vogne, men nu er det altså lokomotivet, hvor også udenrigspolitikken, sikkerhedspolitikken, valutapolitikken bestemmes, der kører, og vi står tilbage.

Vores sager kommer altså længere væk fra os, end de har været i forvejen, hvis udviklingen bliver, som den ser ud til at blive.

Anfinn Kallsberg (FF):

Den redegørelse fra Udenrigsministeriet, som er grundlaget for denne diskussion, er et produkt af en aftale mellem regeringen og landsstyrene på Færøerne og i Grønland, og selvfølgelig, da alle de her spørgsmål om traktaten og dens påvirkning kom på banen, var det nødvendigt at få sat i gang en redegørelse om, hvordan den nye